

Селото Глушникъ по-рано е било малко по-наизтокъ, отъ кждѣто се прѣмѣстило на 4 километра по-наюгъ. Първото му мѣсто, казватъ, било между днешното и селото Чибуклий, близо до тѣй наречения „Черкешлийски гйоль“, който тогава принадлежалъ на Глушнени. То е давало „войници“, и се изселило поради върлуването на даалиитѣ. Очевидно е, че името Глушникъ се е създадо при тѣй разположеното старо мѣсто на това заселище, бидейки тогава срѣдъ гжсти, буйни гори. Когато се прѣмѣстило 4 км. по-наюгъ, къмъ него се присѣединили живущитѣ въ разпрѣснати колиби селени по Матейската планина. „Голѣмото чумово“ (1812), обаче, разсипва тѣй направеното татѣкъ заселище, чиито селени го напуснали и живѣли „покрай канаритѣ“ и „стрѣмнитѣ баири“ на близкия Балканъ, „до дѣто измрѣли.“ Прѣзъ 1830 г., колкото глушнени останали живи, прѣселили се въ Русия и „другадѣ“, а имуществата имъ били разграбени отъ турцитѣ. Днесъ върху развалинитѣ на това напустнато заселище, на разстояние километъръ на югоизтокъ отъ сегашното село, има лозя.

Зачалото на днешното село Глушникъ е отъ 1830 г. нататѣкъ. Часть отъ разпрѣснатитѣ глушнени сколасали да струпатъ нѣколко кжци на днешното му мѣсто и му дали старото име. Голѣма часть отъ селенитѣ му сж изъ околнитѣ села (отъ Драгоданово, Твърдица, Конаре, Матей и Ичера). Прѣди заселването на това мѣсто, то било гробища, на старитѣ глушнени обрасли въ тръни и дрѣвета.

Споредъ твърдението на глушнени, когато се прѣселили въ Русия (1830 г.), тѣ основали тамъ заселище съ името на подбалканското си огнище.

Глушнени сж взели не малко участие въ укриването на Хитовата чета.

Вѣющиятъ тукъ вѣтъръ, глушнени наричатъ „бѣра.“

Тукашното училище е отъ 1879 г. Селото брои 56 сгради и 369 жители.

С. Есирлий.

Името му е турско и излиза отъ есиръ = робъ. Заправено било кждѣ началото на XVIII-я вѣкъ и тогава се наричало Есиръ-Махале или Есиръ-Къой. До това заселище, обаче, имало друго, нарѣчено Сарж-Баятъ или